

tx  
Turkçe

II 5

• Leyla Tekeli  
• Wiehan de Jager  
• Lesley Koyi



**Magozwe**



<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Attribution 4.0 International License.

This work is licensed under a Creative Commons



• Leyla Tekeli  
• Wiehan de Jager  
• Lesley Koyi

**Magozwe**

[globalstorybooks.net](http://globalstorybooks.net)

**Global Storybooks**





Kalabalık bir şehir olan Nairobi'de, sıcak bir yuvası olmayan bir grup evsiz çocuk yaşıyormuş. Her gün onlar için yeni ve bilinmeyen bir macera gibiymiş. Bir sabah soğuk kaldırımlarda uyuduktan sonra yere serdikleri hasırları topluyorlarmış. Soğuğa dayanabilmek için çöplerle ateş yakmışlar. Grubun içinde Magozwe diye bir çocuk da varmış. İçlerinde en genci oymuş.

Mağozwe'nin anne ve babası oldukça o  
daha bezpośrediymiş. O da amcasıyla  
yaşamaya başlamış. Amcası gocukla hıç  
iliğilenehadı. Magozwe'ye hıç yeteri kadar  
yemek vermememiş. Onu hep ağır işlerde  
galiştirmiş.





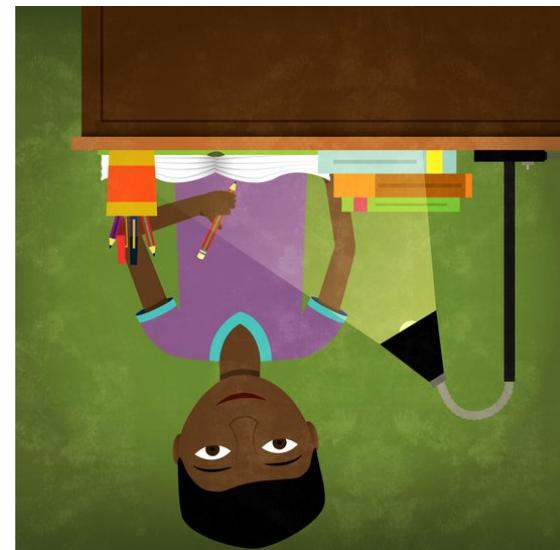
Magozwe soru sorduğunda veya şikayet ettiğinde amcası onu hep dövmüş. Okula gitmek istedğini söyleyen Magozwe'ye, "Sen aptalın tekisin. Hiç bir şey öğrenemezsin," demiş. Üç yıl boyunca böyle bir eziyetten sonra Magozwe amcasının evinden kaçmış. Sokaklarda yaşamaya başlamış.



Magozwe yeşil çatılı evin arka bahçesinde oturup, okula ait bir hikaye kitabını okuyormuş. Thomas gelmiş ve yanına oturmuş. "Bu hikaye nedir?" diye sormuş Thomas. "Öğretmen olan bir çocuğun hikayesi," diye cevap vermiş Magozwe. "Çocuğun adı ne?" diye sormuş Thomas. "Adı Magozwe," demiş Magozwe gülümseyerek.

Magozwe okula başlamış ama tabii çok zorluyordu. Geri kaldığı bir sürü seyir oğrenerek sınıftan seviyesine yetişmesi gerekiyormuş. Bazen umduunu yetirebileceği gibi o da pes etmemeliydi.

Sokak hayatı çok zorluydu. Göçüklerin göğü savaslığından hayatı daha da zorlaşıyormuş. İsteğen dğer rakkı grubularla da zorundaymış. Şehirde egemenlik kurmak satarak biriktirdikleri paraya geleneklerin gocuklar dilenerek yada topaldıkları şöpeleri edecek kimseleri yokmuş. Gruptaki yiyoğalarımsı. Hastalandıklarında yaradım yakalanıp tutuklanıyor, bazen de dayak yemek bulmakta zorluyordu. Bazen hikayesi pilot ve futbolcu olan göçüklerin hikayesi geliyormuş aklin'a. Tipki onlar gibi oda pès etmemeliydi.





Bir gün Magozwe çöpleri karıştırırken eski bir resimli hikaye kitabı bulmuş. Kitabı temizlemiş ve kesesine koymuş. O günden sonra hep kitabı çıkarıp resimlerine bakmaya başlamış. Okuma bilmediğinden yazıları anlamamış.

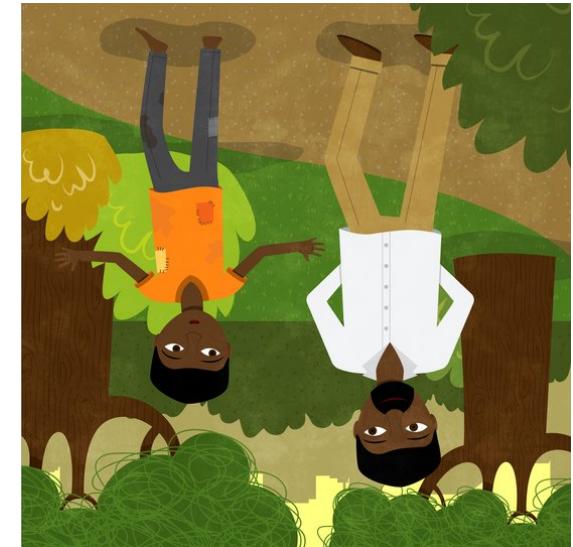


Böylece Thomas yeşili çatılı yeni bir evdeki bir odaya yerleşmiş. İki de oda arkadaşı varmış. Toplam 10 çocuk kalıyorum burada. Evde ayrıca Cissy Teyze ve kocası, üç köpek bir kedi bir de keçi yaşıyormuş.

Kitaptağı resimler bùyùyüp pilot olañ bir  
 gocugun hikayesini anlatyormus.  
 Magozwe de pilot olacagini hayal etmeye  
 baslamiş. Bazen o hikayedeki gocugun  
 kendisi oldugunu hayal ediyormus.



Bu duşuncelerini ve korkularını Thomas'a  
 paylasmış. Zamanla Thomas onu okulda  
 daha yi bir hayat olacagini ikna etmiş.





Soğuk bir günde Magozwe yol kenarında durup dileniyormuş. Bir adam ona yaklaşıp şöyle demiş, "Merhaba benim adım Thomas. Burada yakında, senin yemek yiyebileceğin bir yerde çalışıyorum." Eliyle mavi renk çatısı olan sarı bir binayı göstermiş adam. "Umarım oraya gidip yemek yersin ha?" diye sormuş. Magozwe adama ve sonra eve bakmış. "Belki," demiş ve oradan ayrılmış.



Magozwe bu bahsedilen okulu ve okula gitmeyi düşünmeye başlamış. Ya amcası haklı çıkarsa? Ya gerçekten onun dediği gibi bir şey öğrenemeyecek kadar aptalsa? Ya bu yeni yerde dayak yerse? İçini bir korku sarmış. "Belki de sokakta kalmam daha iyi," diye düşünmüştür.

Magozwe'nin onuncu yaş günde yakın bir gün, Thomas ona bir yeni hikaye kitabı vermiş. Fakir bir köy ocağı unu bıçılıkla unlu bir futbolcu olmasının hikayesi imiş. Thomas hikayeyi bir kez okumuş artık senin okula gidip okuma yazma Magozwe'ye ve bir gün ona, "Saniyorum oğrenmenin zamanı geldi. Ne derisin?" dedim. Thomas gözüklerin hem ders başsetmisi.

Ondan sonraki ayıarda, evsiz gözükler Thoması hep görmeye alışmışlardı. Oraya geleip sokakta yasayan insanlarla konuşuyormuş. Onlarin hikayelerini dinliyoramus. Ciddi ve sabırlı biriyimiz, hıç saygısız ve kabası bir davranışı yokmus. Bazı gözükler oğlenleri o sarı ve mavi renkli eve gidip yemeğ almaya başlamışlardı.





Magozwe kaldırıma oturmuş resimli kitabına bakarken Thomas yanına gelmiş ve oturmuş. "Ne kitabı bu?" diye sormuş. "Büyüüp pilot olan bir çocuğun hikayesi," diye cevap vermiş Magozwe. "Çocuğun adı ne?" diye sormuş Thomas. Magozwe sessizce "Bilmiyorum, ben okumayı öğrenmedim," demiş.



Bir araya geldiklerinde Magozwe Thomas'a kendi hikayesini anlatmış. Amcasının evinden nasıl ve neden kaçtığını. Thomas çok fazla konuşmamış ve Magozwe'ye hiç öğüt de vermemiş, ama her seferinde dikkatle dinlemiştir. Bazen beraber yürüyüş yapmışlar ve mavi çatılı evde yemek yemişler.